

[Indenrigsministeren.]

sion af den kommunale inddeling i Københavns amtsrådsreds er det pålagt kommunalreformkommissionen at stille forslag over for indenrigsministeren til en inddelingsrevision i amtsrådsredsen. Kommissionen skal efter de gældende regler selv fremskaffe det materiale, der er nødvendigt til brug ved kommissionens overvejelser, således som tilfældet også var under den landsdækkende inddelingsreform i 1970. Garantierne for en grundig undersøgelse ligger dels i bestemmelserne om kommissionens sagsbehandling — bl. a. kravet om, at der skal indhentes udtalelser fra de berørte kommunalbestyrelser og om fornødent forhandles med dem forud for udarbejdelsen af det endelige forslag — dels i kommissionens sammensætning, idet 5 medlemmer vælges af folketingets finansudvalgsberettigede partier, medens 5 medlemmer beskikkes efter indstilling fra de kommunale organisationer.

På denne baggrund kan det ikke være hensigten, at indenrigsministeren skal foretage en teknisk detailgennemgang og vurdering af grundlaget for kommunalreformkommissionens indstillinger, hvis disse ud fra et mere generelt skøn er baseret på de kriterier, der i lovgivningen er opstillet for den pågældende inddelingsreform. Dette har jeg skønnet var tilfældet i den heromhandlede sag og har i øvrigt hæftet mig ved, at 8 af 10 tilstedeværende medlemmer af kommissionen står bag forslaget. Jeg må i denne forbindelse også pege på, at selve den i lovgivningen fastlagte procedure for gennemførelse af ændringer i den kommunale inddeling understreger, at der skal afgørende grunde til at forkaste kommunalreformkommissionens indstilling — hvilket hidtil heller ikke i noget tilfælde er sket — idet spørgsmål, hvorom der er uenighed mellem kommissionen og indenrigsministeren, skal afgøres ved lov.

Sådanne stærke argumenter har jeg ikke mødt i denne sag — de er ej heller fremkommet under de møder, jeg har haft med repræsentanter dels for Ledøje-Smørum

kommunalbestyrelse, dels for forskellige foreninger m. v. i kommunen.

I anledning af det rejste spørgsmål og dets begrundelse vil jeg i øvrigt gerne fremhæve, at det ikke udelukkende er den fremtidige befolkningsudvikling, men også bl. a. planlægningsmæssige hensyn, der indgår i vurderingen af, om kommunerne i Københavns amtsrådsreds skal opretholdes eller sammenlægges.

Hvis man — som spørgeren — imidlertid alene vil se på kommunernes størrelse, bør det endelig lige nævnes, at de indstillinger, jeg har tiltrådt indtil nu, alene betyder, at amtsrådsredsens 4 mindste kommuner (med mellem 2.200 og 5.900 indbyggere pr. 1. april 1973) ophører at eksistere som selvstændige enheder.

Af *Frandsen* til arbejdsministeren (30. juli 1973):

„Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at forhindre, at EFs regler om fri bevægelighed af arbejdskraft bruges i forbindelse med en dansk arbejdskonflikt?“ (Spm. nr. 308).

Begrundelse.

Konflikten på Prakla-Seimos i Randers har vist, at arbejderne takket være den frie bevægelighed af arbejdskraft ikke kan iværksætte aktioner over for arbejdsgiveres overenskomstbrud uden at risikere afskedigelser og uden at risikere, at arbejdspladserne besættes af arbejdskraft fra andre EF-lande.

Arbejdsminister *Erling Dinesens* svar (8. august 1973):

I den af spørgeren omtalte sag, hvor den pågældende virksomhed til delvis erstatning for de afskedigede danske arbejdere ansatte nogle tyske arbejdere på de hidtil aftalte løn- og arbejdsvilkår, blev der meget hurtigt optaget forhandling mellem virksomheden og DASF. Resultatet af forhandlingerne blev som bekendt, at der opnåedes enighed